

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 21. maj 2008
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Jean Elisabeth Hørdum
Sagsnr.: 2008-792-0560
Dok.: JEE41081

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 698 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 8. maj 2008.

Lene Espersen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 698 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministerens kommentarer udbedes til Ritzau-Telegram af 28/4-08: ’Domstole udnytter ikke strafferammer’ samt oplyse, om ministeren vil tage initiativer, som sikrer, at den øverste del af strafferammerne bliver anvendt oftere.”

Svar:

I det Ritzau-telegram, der henvises til i spørgsmålet, anføres det, at domstolene kun sjældent udnytter de højere strafferammer for vold efter straffelovens §§ 244-246, som blev indført i i 2002.

Ved lov nr. 380 af 6. juni 2002 blev der gennemført en række ændringer af straffeloven med henblik på at skærpe straffene for bl.a. vold. Med lovændringen tilsigtes det efter forarbejderne, at straffene i voldssager gennemgående forhøjes med omkring en tredjedel i forhold til den straf, der efter hidtidig praksis ville være fastsat af domstolene.

Siden lovændringen har Rigsadvokaten løbende fuldt retspraksis i de sager, der er omfattet af strafskærpelserne. Rigsadvokaten har senest i en redegørelse fra juni 2007, som er sendt til Folketingets Retsudvalg den 18. juli 2007, anført, at domstolene gennemgående må anses for at have forhøjet straffene for overtrædelse af straffelovens voldsbestemmelser i overensstemmelse med de tilkendegivelser om strafniveauet, der blev udtrykt ved lovændringen i 2002, og at strafskærpelserne således må anses for at være slået igennem i praksis.

Der kan endvidere henvises til Justitsministeriets besvarelse af 30. april 2008 af spørgsmål nr. 540 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.

Som det fremgår af denne besvarelse, er strafmaksimum for en forbrydelse generelt fastsat således, at den også kan rumme de aller alvorligste forhold, og straffen vil derfor i de fleste sager være væsentligt lavere end strafmaksimum for den pågældende forbrydelse. Dette gælder også for sager om vold efter straffelovens §§ 244-246.

På den anførte baggrund er der efter Justitsministeriets opfattelse ikke grundlag for på dette område at tage yderligere initiativer som nævnt i spørgsmålet.